

Subjekt podle Patočky

„zachycení“ subjektu kategoriemi nelze; jaký je důsledek? (potřebujeme „jiné“ kategorie? – nebo pojem subjektu sám je jednou z kategorií?) – odmítnutí i kategorie „substance“

problém subjektu nelze redukovat na problém jsoucna – proč? (Subjekt sám není jsoucnem? nebo není pouze jsoucnem? co je v subjektu ne-jeucího?)

„jsoucno“ prý znamená „jsoucno objektivní či objektivovatelné“; a co znamená jsoucno neobjektivovatelné?

„subjekt jako adekváční důsledek“ – to nemůže platit o subjektu, leda o pojmu subjektu (adekvace je logická procedura) – „subjekt jako konstrukce“ = logická konstrukce pojmu subjekt

subjekt je „místo neadekvace, kde se stýká neobjektivovatelné s objektivním a umožňuje objektivaci“ (chybí pomyšlení na aktivitu subjektu, který objektivuje neobjektivní, tj. zpředměťuje nepředmětné)

„vyjdeme-li z pojmu pravdy v její podstatné neadekvaci“: místo neadekvace = místo, kde se pravda jako ryzí nepředmětnost (tedy ve své „neadekvaci“) prosazuje, uskutečňuje, a tím opravuje či napravuje objektivní stav či poměry

(poznámky ad: Patočka, Péče I, str. 469; Písek, 130419-1.)